

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1503/2006

2006 m. rugsėjo 28 d.

įgyvendinantis ir iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1165/98 dėl trumpojo laikotarpio statistikos dėl rodiklių apibrėžimų, rodiklių sąrašų ir duomenų rengimo dažnumo

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

1 straipsnis

Rodiklių apibrėžimaiatsižvelgdama į 1998 m. gegužės 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1165/98 dėl trumpojo laikotarpio statistikos ⁽¹⁾ ir ypač į jo 17 straipsnio b–d punktus,

1. Reglamento (EB) Nr. 1165/98 A–D prieduose išvardyti rodiklių apibrėžimai, taip pat jų paskirtis, charakteristikos bei atitinkamų indeksų skaičiavimas yra aprašomi šio reglamento I priede.

kadangi:

(1) Reglamentas (EB) Nr. 1165/98 nustatė bendrą Bendrijos trumpojo laikotarpio statistinių duomenų apie ekonominę ciklą rengimo sistemą ir išvardijo reikalingus rodiklius.

2. Valstybės narės pradeda taikyti šiuos apibrėžimus renkant statistinius duomenis ne vėliau kaip po vienerių metų nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

(2) Reglamentas (EB) Nr. 1158/2005 įvedė naujus rodiklius ir nustatė naujus įpareigojimus valstybėms narėms dėl duomenų rinkimo.

3. Šių apibrėžimų turėtų būti visiškai laikomasi ne vėliau kaip kitą kartą patikslinant Reglamento (EB) Nr. 1165/98 11 straipsnyje nurodytus bazinius metus.

(3) Todėl būtinos su rodiklių apibrėžimu, rodiklių sąrašu ir duomenų rengimo dažnumu susijusios įgyvendinimo priemonės bei Reglamento (EB) Nr. 1165/98 pakeitimai.

4. Valstybės narės užtikrina, kad statistiniai duomenys, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1165/98, būtų patikslinti juos perskaičiuojant arba įvertinant pagal šiuos apibrėžimus.

(4) Todėl 2001 m. kovo 26 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 588/2001, įgyvendinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1165/98 dėl trumpojo laikotarpio statistikos apibrėžiant rodiklius ⁽²⁾, turėtų būti pakeistas šiuo reglamentu.

5. Kiekviena valstybė narė Komisijos prašymu perduoda jai visą reikiamą informaciją apie tos valstybės narės statistinių duomenų atitiktį šio reglamento I priede išdėstytiems apibrėžimams. Rodiklio rezultatai, kurie skiriasi nuo rodiklio, atitinkančio I priede nurodytą apibrėžimą, rezultatų ne daugiau kaip 0,2 %, yra laikomi atitinkančiais nurodytą apibrėžimą.

(5) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Statistinės programų komiteto nuomonę,

2 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1165/98 pakeitimai

⁽¹⁾ OL L 162, 1998 6 5, p. 1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1158/2005 (OL L 191, 2005 7 22, p. 1).

⁽²⁾ OL L 86, 2001 3 27, p. 18.

Reglamento (EB) Nr. 1165/98 B priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento II priedą.

3 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 588/2001 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

4 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. rugsėjo 28 d.

Komisijos vardu
Joaquín ALMUNIA
Komisijos narys

I PRIEDAS

RODIKLIŲ PASKIRTIES IR CHARAKTERISTIKOS APIBRĖŽIMAS

Rodiklis: 110 Produkcija

Produkcijos indekso paskirtis – trumpais ir reguliariais intervalais, paprastai kas mėnesį, matuoti produkcijos dydžio pasikeitimus. Jis yra pridėtinės vertės dydžio kitimo tendencijos matas konkrečiu ataskaitiniu laikotarpiu ⁽¹⁾.

Produkcijos indeksas yra teorinis matas, kurį reikia patikslinti praktiniais matais.

Pridėtinė vertė faktorine kaina ⁽²⁾ gali būti apskaičiuojama pagal apyvartą (neįtraukiant PVM ir kitų panašių tiesiogiai su apyvarta susijusių išskaitytinų mokesčių), plius kapitalizuota produkcija, plius kitos veiklos pajamos plius arba minus atsargų pokyčiai, minus prekių ir paslaugų pirkimai, minus kiti su apyvarta susiję, bet neišskaitytini produktų mokesčiai, plius kitos su gauta produkcija susijusios subsidijos.

Į pridėtinę vertę neįtraukiamos įmonių finansinėje atskaitomybėje finansinėms arba ypatingosioms pajamoms ir išlaidoms priskiriamos pajamos ir išlaidos.

Taigi į pridėtinę vertę bazinėmis kainomis įtraukiamos subsidijos produktams, o visi produktų mokesčiai neįtraukiami.

Pridėtinė vertė apskaičiuojama „bendrai“, kadangi vertės patikslinimai (pvz., nusidėvėjimas) neatimami.

Pastaba: netiesioginiai mokesčiai gali būti suskirstyti į tris grupes.

- i) Į pirmąją grupę įeina PVM ir kiti tiesiogiai su apyvarta susiję išskaitytini mokesčiai (kurie neįtraukiami į apyvartą). Šiuos mokesčius įmonė renka etapais ir juos visiškai padengia galutinis pirkėjas.
- ii) Antrajai grupei priklauso visi kiti mokesčiai ir maitai produktams, kurie 1) susiję su apyvarta ir neišskaitytini arba 2) su apyvarta nesusiję produktų mokesčiai. Čia įtraukiami importo mokesčiai ir maitai bei gamybos, eksporto, pardavimo, perdavimo, išperkamosios nuomos arba prekių pristatymo ir paslaugų teikimo mokesčiai arba mokesčiai, atsirandantys dėl šių prekių ir paslaugų naudojimo savo reikmėms arba nuosavo kapitalo formavimo.
- iii) Trečiajai grupei priklauso įeina kiti produkcijos mokesčiai, kuriuos sudaro visi mokesčiai, kuriuos įmonės turi mokėti užsiimdamas gamyba, nepriklausomai nuo pagamintų arba parduotų prekių ir suteiktų paslaugų kiekio arba vertės. Jie gali būti mokami už darbo jėgos įdarbinimą, žemės, pastatų nuosavybę arba naudojimą arba kitą gamyboje naudojamą turtą.

Teorinė produkcijos indekso (Q) formulė yra *Laspeyres* tipo dydžio indeksas, t. y.

$$Q_t^L = \frac{\sum_{i=1}^N p_{i,0} \times q_{i,t} - \sum_{j=1}^{M(t)} a_{j,0} \times \delta_{j,t}}{\sum_{i=1}^N p_{i,0} \times q_{i,0} - \sum_{j=1}^{M(0)} a_{j,0} \times \delta_{j,0}}$$

kai q – produkcijos kiekis, p – produkcijos kaina, a – žaliavinių medžiagų kainos ir δ – žaliavinių medžiagų kiekis, i – vienas iš N gaminių, j – viena iš M žaliavinių medžiagų, 0 – bazinis laikotarpis, t – dabartinis laikotarpis.

⁽¹⁾ Įprastais terminais „produkcijos indeksas“ kaip „pridėtinės vertės kitimo“ supratimas prieštarauja „produkcijos“ apibrėžimui pagal nacionalinių sąskaitų arba verslo struktūros statistikos sistemą, tačiau, nepaisant to, yra tinkamas terminas, tradiciškai vartojamas šioje verslo statistikos srityje. Terminas „pridėtinės vertės indeksas“ praktikoje niekada nevertojamas. Kadangi šis indeksas parodo produkcijos pastoviomis kainomis kitimą, kartais vartojamas terminas „produkcijos dydžio indeksas“. Produkcijos indekso terminas šiame tekste visada vartojamas kaip kiekio indeksas, kitaip sakant, indeksas pastoviomis kainomis.

⁽²⁾ Produkcija, vadinasi ir pridėtinė vertė bazinėmis kainomis yra ESS 95 nustatytas vertinimas. Į bazinę kainą neįtraukiami produktų mokesčiai, tačiau nesistengiama neįtraukti kitų produkcijos mokesčių, kaip buvusioje pridėtinės vertės faktorine kaina sąvokoje. Jei nėra galimybės naudotis pridėtinė verte bazinėmis kainomis, pavyzdžiui, remiantis verslo struktūros statistika, vietoj jos gali būti naudojama bruto pridėtinė vertė faktorine kaina.

Tačiau kas mėnesį negalima gauti šiam indeksui apskaičiuoti būtinų duomenų. Praktikoje toliau rengiant indeksus tinka šie rodikliai:

- tęsimas su bendromis produkcijos vertėmis (defliuotomis),
- tęsimas su dydžiais,
- tęsimas su apyvarta (defliuota),
- tęsimas su darbo sąnaudomis,
- tęsimas su žaliavų sąnaudomis,
- tęsimas su energijos sąnaudomis.

Atsižvelgiant į taikomą aproksimacijos metodą, nustatant produkcijos indeksą turėtų būti atsižvelgiama į:

- gaminių kokybės ir rūšies bei žaliavinių medžiagų kitimus,
- pagamintų ir nebaigtų gaminti prekių ir paslaugų atsargų pokyčius,
- sąnaudų ir produkcijos techninių santykių pokyčius (perdirbimo būdai),
- su pridėtinės vertės sukūrimu susijusias paslaugas, pavyzdžiui, produkcijos vienetų surinkimu, įrengimu, instaliavimu, remontu, projektavimu, inžinerija, programinės įrangos kūrimu.

Rodiklis: 115 Pastatų statybos produkcija

Rodiklis: 116 Inžinerinių statinių statybos produkcija

110 rodiklio (produkcija) paskirtis ir charakteristikos taip pat taikomos ir pastatų statybos bei inžinerinių statinių statybos rodiklių indeksams.

Produkcijos skirstymas į pastatų statybos ir inžinerinių statinių statybos produkciją grindžiamas statinių pagal tipą klasifikatoriumi (CC). Šių indeksų tikslas yra parodyti kiekvienos iš dviejų pagrindinių statybos sričių, būtent pastatų statybos ir inžinerinių statinių statybos darbų, pridėtinės vertės kitimą. Šie indeksai skaičiuojami pagrindinę informaciją (defliuotą produkciją, dirbtas valandas, įgaliojimus ir (arba) leidimus) priskiriant statinių klasifikatoriaus CC produktams ir tada produktų indeksai susumuojami statinių pagal CC tipą klasifikatoriaus sekcijos lygyje.

Rodiklis: 120 Apyvarta

Apyvartos indekso paskirtis — parodyti prekių ir paslaugų rinkos raidą.

Apyvartą⁽¹⁾ sudaro ataskaitinio laikotarpio metu stebimo vieneto į sąskaitą faktūrą įtrauktos sumos, kurios turi atitikti prekių pardavimą rinkoje arba trečiosioms šalims suteiktas paslaugas. Apyvartai taip pat priskiriami visi kiti kliento mokėtini mokesčiai (transporto, pakavimo, t. t.), net jei šie mokesčiai sąskaitoje faktūroje yra išvardyti atskirai.

Apyvartai nepriklauso PVM ir kiti panašūs išskaitytini mokesčiai tiesiogiai susiję su apyvarta, taip pat visi vieneto taikomi prekių arba paslaugų muitai ir mokesčiai.

Turi būti išskaityti kainų sumažinimai, grąžinamos sumos ir nuolaidos bei sugrąžintos pakuotės vertė. Neatsižvelgiama į kainų sumažinimus, suteikiamas grąžinamas sumas ir premijas klientams, suteikiamas vėliau, pvz., metų pabaigoje.

Į apyvartą neįtraukiamos pajamos, kurios įmonių sąskaitose priskiriamos prie kitos veiklos pajamų, finansinių ir ypatingųjų pajamų. Pagal šį apibrėžimą paprastai įtraukiami šie straipsniai:

- pagamintų produktų pardavimas,
- subrangovų pagamintų produktų pardavimas,
- prekių, skirtų perparduoti jų neperdirbant, pardavimas,
- apmokėjimai už suteiktas paslaugas,
- šalutinių produktų pardavimai,
- apmokėjimai už pakavimą ir transportą,
- apmokėtos darbo valandos, dirbtos trečiosioms šalims tik už pagal subrangovo sutartį atliktą darbą,
- apmokėjimai už įrengimus, instaliavimą ir remontą,

(1) Sąvokos „apyvarta“ ir „pardavimas“ trumpalaikės statistikos kontekste dažnai vartojamos sinonimiškai.

- atlikti daliniai mokėjimai (mokėjimai pakopomis),
- apmokėjimai už programinės įrangos kūrimą ir programinės įrangos licencijas,
- tiekiamos elektros energijos, dujų, šilumos, garo ir vandens pardavimas,
- atliekų ir laužo pardavimas,
- subsidijos produktams ⁽¹⁾.

Atsižvelgiant į įmonių sąskaitose prie „kitos veiklos pajamų, finansinių ir ypatingųjų pajamų“ priskiriamų pajamų vertinimą ⁽²⁾, paprastai neįtraukiami:

- į apyvartą neįeina PVM ir kiti panašūs išskaitytini mokesčiai, tiesiogiai susiję su apyvarta, taip pat visi vieneto taikomi prekių arba paslaugų muitai ir mokesčiai,
- komisiniai atlyginimai,
- nuomos mokesčiai,
- savo gamybos vienetų ir įrengimų nuoma, jei jais naudojasi trečiosios šalys,
- įmonei priklausančių būstų nuoma,
- už licencijas sumokėti mokesčiai,
- už personalui teikiamas paslaugas gautos pajamos (pvz., iš gamyklos valgyklos),
- produktų tiekimas ir paslaugų teikimas stebimame vienetė,
- nuosavos žemės ir nekilnojamojo turto pardavimas,
- savo nuosavybės pardavimas arba nuoma,
- akcijų pardavimas,
- palūkanų ir dividendų pajamos,
- kitos ypatingosios pajamos.

Pirmiau nurodyti straipsniai gali būti įtraukti, jei pagrindinėje stebimo vieneto veiklos srityje gaunama apyvarta.

Rodiklis: 121 Apyvarta vidaus rinkoje

Rodiklis: 122 Apyvarta užsienio rinkoje

120 rodiklio (apyvarta) indeksų paskirtis ir charakteristikos taip pat taikomi vidaus ir užsienio apyvartą atskiriantiems indeksams.

Nustatant vidaus ir užsienio apyvartos indeksus reikia, kad apyvarta būtų suskirstyta pagal pirmąją produkto pristatymo vietą, atsižvelgiant į nuosavybės pasikeitimą (nesvarbu, ar taip pat atitinkamai per sienas fiziškai juda prekės). Pristatymo vieta nustatoma pagal prekes ir paslaugas pirkusių trečiųjų šalių buvimo vietą. Vidaus rinka apibrėžiama kaip toje pačioje nacionalinėje teritorijoje kaip ir stebimas vienetas esančios trečiosios šalys. Apyvarta užsienio rinkoje toliau skaidoma į apyvartą, siunčiamą į euro zonai priklausančias šalis (122z) ir likusią apyvartą užsienyje (122x).

Rodiklis: 123 Pardavimų apimtis

Pardavimo apimtis parodo apyvartos vertę pastoviomis kainomis ir yra kiekio indeksas. Jis gali būti apskaičiuotas kaip apyvarta galiojusiomis kainomis, taikant pardavimo defliatorių, arba kaip tiesiogiai iš parduotų prekių kiekio gautas kiekio indeksas.

C priede informacija apie pardavimo dydį (123 kintamasis) gali būti naudojama vietoje pardavimo defliatoriaus (330 kintamasis): Mažmeninė prekyba ir remonto darbai (Reglamentas Nr. 1165/98).

⁽¹⁾ Jei subsidijas produktams sunku įvertinti, jas galima praleisti, kad laikui bėgant būtų galima skaičiuoti indeksus.

⁽²⁾ Sprendžiant, ką įtraukti ir ko ne, turėtų būti vadovaujama nacionalinės apskaitos taisyklėmis.

Rodiklis: 130 Gauti nauji užsakymai

Gautų naujų užsakymų indekso paskirtis – parodyti produktų ir paslaugų paklausos raidą kaip būsimos produkcijos rodiklį. Taip pat naudinga nurodyti, ar paklausa atsiranda vidaus ar užsienio rinkoje.

Užsakymas – tai sutarties, susiejančios gamintoją ir trečiąją šalį dėl gamintojo teikiamų prekių ir paslaugų, vertė. Užsakymas yra priimamas, jei gamintojas mano, jog turi pakankamai susitarimo galiojimo įrodymų.

Nauji užsakymai yra susiję su stebimo vieneto teiktinomis prekėmis ir paslaugomis, įskaitant subrangovų pagamintas prekes ir suteiktas paslaugas.

Iš užsakymų vertės išskaičiuojami tokie straipsniai:

- tiesiogiai su apyvarta susiję PVM ir kiti panašūs išskaitytini mokesčiai,
- visi vieneto taikomi muitai ir mokesčiai prekėms ir paslaugoms,
- darant užsakymą sumažinamos kainos, grąžinamos sumos ir nuolaidos bei po pristatymo (tikėtina) grąžinama pakuotės vertė,

Stebėjimo laikotarpiu panaikinti prieš tai buvusių laikotarpių užsakymai neturi būti išskaityti iš naujai gautų užsakymų, taip pat dėl šių panaikinimų netaisomas ir praėjusių laikotarpių indeksas.

Į naujų užsakymų vertę taip pat įeina visi kiti kliento mokami mokesčiai (transporto, pakavimo ir kiti), net jei šie mokesčiai atskirai išvardijami sąskaitoje faktūroje.

Rodiklis: 131 Nauji užsakymai vidaus rinkoje**Rodiklis: 132 Nauji užsakymai užsienio rinkoje**

130 rodiklio (gauti nauji užsakymai) indeksų paskirtis ir charakteristikos taip pat taikomi indeksams, atskirantiems naujus užsakymus, gautus vidaus ir užsienio rinkose.

Nustatant užsakymų, gautų vidaus ir užsienio rinkose, indeksus reikia naujai gautus užsakymus suskirstyti pagal užsakymo kilmę atsižvelgiant į nuosavybės pasikeitimą. Kilmė nustatoma pagal trečiųjų šalių, pateikusių užsakymą, buvimo vietą. Vidaus rinka – tai trečiosios šalys, esančios toje pačioje ekonominėje teritorijoje (žr. šio priedo pabaigoje pateikiamą ekonominės teritorijos apibrėžimą) kaip ir stebimas vienetas. Nauji užsakymai užsienio rinkoje toliau skaidomi į užsakymus, gautus iš euro zonos priklausančių šalių (132z) ir visus kitus naujus užsakymus užsienio rinkoje (132x).

Rodiklis: 210 Dirbančiųjų asmenų skaičius

Dirbančiųjų asmenų skaičiaus indekso paskirtis – parodyti užimtumo pramonėje, statyboje ir paslaugų srityje raidą.

Dirbančiųjų asmenų skaičius – visi asmenys, kurie nuolat dirba stebimame vienete (įskaitant dirbančius savininkus, nuolat vienete dirbančius partnerius ir neapmokamus šeimos narius), taip pat ne vienete dirbantys, bet jam priklausantys ir jo apmokami asmenys (pvz., prekybos atstovai, pristatantis personalas, remonto ir priežiūros grupės). Čia priskiriami trumpą laikotarpį nedirbantys asmenys (pvz. dėl ligos, mokamų atostogų arba specialių atostogų) bei streikuojantys, bet ne neapibrėžtą laikotarpį nedirbantys asmenys. Taip pat priklauso ne visą darbo dieną dirbantys darbuotojai, kurie tokiais laikomai pagal atitinkamos šalies įstatymus, ir kurie yra įtraukti į mokėjimo žiniaraštį, taip pat į mokėjimo žiniaraštį įtraukti sezoniniai darbuotojai, praktikantai ir dirbantys namuose.

Į dirbančiųjų asmenų skaičių neįeina darbo jėga, kuria vieneta aprūpina kitos įmonės, kitų įmonių vardu stebimame vienete remonto ir priežiūros darbus atliekantys asmenys bei privalomąją karinę tarnybą atliekantys asmenys.

Neapmokami šeimos nariai – tai asmenys, kurie gyvena su vieneto savininku ir nuolat dirba vienete, tačiau neturi sudarę darbo sutarties ir už savo atliekamą darbą negauna pastovaus užmokesčio. Tai taikoma tik tiems asmenims, kurių pagrindinė veikla nėra įtraukta į kito vieneto mokėjimo žiniaraštį.

Pagal šį apibrėžimą priskiriamos tokios grupės:

- visi už užmokestį dirbantys darbuotojai, jei jie įtraukti į mokėjimo žiniaraštį, įskaitant tokias kategorijas:
 - dirbantys namuose,
 - praktikantai (arba) stažuotojai,
 - už užmokestį dirbantys savininkai ir už užmokestį dirbantys šeimos nariai,

- apibrėžtą laikotarpį laikinai nedirbantys asmenys (motinystės atostogose, dėl ligos, streikuojantys, dėl lokauto ir t. t.),
- ne visą darbo dieną dirbantys darbuotojai,
- laikini darbuotojai,
- sezoniniai darbuotojai,
- be užmokesčio dirbantys asmenys:
 - be užmokesčio dirbantys savininkai,
 - be užmokesčio dirbantys šeimos nariai ⁽¹⁾.

Nepriskiriamos tokios grupės:

- agentūrų darbuotojai (išskyrus tokiai veiklos sričiai priskiriamas įdarbinimo agentūras),
- neapibrėžtą laikotarpį nedirbantys asmenys (pvz., dėl ilgalaikės ligos, karinės tarnybos arba socialinės tarnybos),
- kitų stebimų vienetų vardu remonto ir priežiūros darbus atliekantys asmenys ir kiti iš kitų stebimų vienetų pasiskolinti darbuotojai,
- iš kito vieneto už pagrindinę veiklą darbo užmokestį gaunantys dirbantys šeimos nariai.

Dirbančių asmenų skaičius turėtų būti nustatytas taip, kad reprezentuotų ataskaitinio laikotarpio skaičių.

Rodiklis: 211 Darbuotojų skaičius

Darbuotojų skaičius naudojamas kaip laikina apytikrė informacija apie dirbančių asmenų skaičių.

Darbuotojų skaičius – tai pas darbdavį dirbantys asmenys, kurie yra sudarę darbo sutartį ir kaip užmokestį gauna algą, atlyginimą, honorarą, pinigines dovanas, užmokestį už pagamintus vienetus arba atlyginimą natūra.

Darbdavio ir darbuotojo santykiai egzistuoja sudarius oficialią arba neoficialią įmonės ir darbuotojo sutartį, kurią paprastai abi šalys sudaro savanoriškai ir pagal kurią asmuo įmonėje dirba už užmokestį grynaisiais pinigais arba natūra.

Darbuotojas yra laikomas iš konkretaus vieneto uždirbančiu algą arba atlyginimą, jei jis arba ji iš šio vieneto gauna algą arba atlyginimą, neatsižvelgiant į tai, kur yra atliekamas darbas (gamybos vienetė arba už jo ribų). Laikino įdarbinimo agentūros siūstas darbuotojas yra laikomas laikino įdarbinimo agentūros darbuotoju, o ne vieneto (kliento), kuriame jis dirba, darbuotoju.

Pagal šį apibrėžimą priskiriamos tokios grupės:

- už užmokestį dirbantys savininkai,
- studentai, oficialiai įsipareigoję dalyvauti vieneto gamybos procese už užmokestį ir (arba) mokymo paslaugas,
- darbuotojai, dirbantys pagal specialiai sudarytą sutartį nedirbančių asmenų užimtumui skatinti,
- dirbantys namuose, jeigu yra aiškiai susitarta, kad jiems bus atlyginta už padarytą darbą ir jie bus įtraukti į mokėjimo žiniaraštį.

Į darbuotojų skaičių įtraukiami ne visą darbo dieną dirbantys darbuotojai, sezoniniai darbuotojai, streikuojantys arba trumpalaikes atostogas turintys asmenys, tačiau neįtraukiami ilgalaikes atostogas turintys asmenys.

Į darbuotojų skaičių neįtraukiami savanoriškai dirbantys darbuotojai.

Darbuotojų skaičius turėtų būti nustatytas taip, kad reprezentuotų ataskaitinio laikotarpio skaičių.

⁽¹⁾ Be užmokesčio dirbantys šeimos nariai įtraukti tik iš principo, nors gali būti sunku nustatyti tikslų skaičių.

Rodiklis: 220 Dirbtų valandų skaičius

Dirbtų valandų indekso paskirtis yra parodyti kaip keičiasi atlikto darbo dydis.

Visos darbuotojų dirbtos valandos yra bendras per ataskaitinį laikotarpį stebimojo vieneto produkcijai pagaminti faktiškai dirbtų valandų skaičius ⁽¹⁾.

Į šį rodiklį neįtraukiamos apmokamos, bet faktiškai nedirbtos valandos, tokios kaip metinės atostogos, šventės ir atostogos dėl ligos. Tai pat neįtraukiamos pietų pertraukos ir kelionės į darbą ir iš darbo.

Įtraukiamos per įprastą darbo dieną faktiškai dirbtos valandos; papildomai dirbtos valandos; darbo vietoje atliekant užduotis, tokias kaip ruošiant darbo vietą, trumpo poilsio darbo vietoje laikas.

Jeigu tikslus faktiškai dirbtų valandų skaičius nežinomas, jį galima nustatyti pagal teorinį darbo valandų skaičių ir nebuvimo darbe trukmės vidurkį (liga, motinystės atostogos ir kt.).

Pagal šį apibrėžimą priskiriami tokie straipsniai:

- bendras faktiškai dirbtų valandų skaičius:
 - įprastos darbo valandos,
 - apmokami arba neapmokami viršvalandžiai ⁽²⁾,
 - nakties metu, sekmadieniais arba valstybinių švenčių metu,
- laikas, praleistas atliekant tokias užduotis, kaip pasiruošimas darbui, ruošiant, prižiūrint ir valant įrankius ir prietaisus bei pildant darbo dokumentus ir ataskaitas,
- prastovų laikas, praleistas darbo vietoje dėl tokių priežasčių, kaip įrenginių gedimas, nelaimingi atsitikimai ar atsitiktinis darbo nebuvimas, tačiau už kurį pagal darbo sutartį yra mokama,
- poilsio pertraukėlės darbo vietoje, įskaitant arbatos ir kavos pertraukėles.

Nepriskiriami tokie straipsniai:

- apmokėtos, bet nedirbtos valandos dėl atostogų, ligos, nelaimingų atsitikimų, streikų, gamybos sustabdymo, lokauto ir t. t.,
- pietų pertraukoms skirtas laikas,
- kelionės į darbą ir iš darbo.

Rodiklis: 230 Darbo užmokestis

Darbo užmokesčio indekso paskirtis – apytikriai parodyti darbo užmokesčio fondo kaitą.

Darbo užmokestis – tai visiems į mokėjimo žiniaraštį įtrauktiems asmenims (įskaitant dirbančius namuose) už per ataskaitinį laikotarpį atliktą darbą grynaisiais pinigais arba natūra mokamas užmokestis, neatsižvelgiant į tai, ar jis mokamas pagal darbo laiką, produkciją arba pagamintus vienetus, ir neatsižvelgiant į tai, ar jis mokamas reguliariai.

Darbo užmokestis apima darbuotojo mokamų socialinio draudimo įmokų, pajamų mokesčių ir kitas sumas, net jei darbdavys faktiškai jas užlaiko ir pats jas už darbuotojus moka atitinkamoms socialinio draudimo sistemoms, mokesčių administravimo institucijoms ir t. t. Į darbo užmokestį neįtraukiamos darbdavio mokamos socialinio draudimo įmokos.

Darbo užmokesčiui priskiriamos: visos darbuotojų gautos piniginės dovanos, premijos, priemokos, „trylikteji“ atlyginimai, išeitinės išmokos, būsto, transporto, pragyvenimo ir šeimos pašalpos, arbatpinigiai, komisiniai atlyginimai, nario mokesčiai ir kt., taip pat mokesčiai, socialinio draudimo įmokos ir kitos darbdavio iš atlyginimo išskaitytos darbuotojų mokamos sumos.

Į darbo užmokestį neįtraukiamas agentūrų darbuotojų darbo apmokėjimas.

⁽¹⁾ Bendras valandų skaičius gali būti prilygintas dirbančių asmenų dirbtoms valandoms, bent jau pramonėje.

⁽²⁾ Įvairiose valstybėse narėse sunku gauti duomenis apie neapmokamus viršvalandžius, tačiau, nepaisant to, jie įtraukiami iš principo.

Pagal šį apibrėžimą priskiriami tokie straipsniai:

- reguliariai mokamas pagrindinis darbo užmokestis,
- padidintos užmokesčio normos už viršvalandžius, darbą nakties metu, darbą savaitgaliais ir t. t.,
- bet kokios darbdavio mokamos pašalpos, piniginės dovanos arba premijos, pavyzdžiui:
 - priemokos gyvenimo išlaidoms padengti, būsto, vietos valdžios mokamos pašalpos arba ekspatriacijos išmokos,
 - pašalpos maistui įsigyti,
 - išmokos už keliones į ir iš darbo,
 - atostogų premijos, „tryliktasis“ atlyginimas,
 - faktiškai išmokėtos išmokos už neišnaudotas metines atostogas,
 - priemokos, priklausančios nuo atlikto darbo, produkcijos arba darbo našumo,
 - priemokos už ypatingas darbo sąlygas, pavyzdžiui, dėl dulkių, purvo, temperatūros, dūmų, pavojingumo ir t. t.,
 - išskirtinės išmokos darbuotojams, kurie palieka įmonę, jeigu mokėjimai nėra atliekami pagal kolektyvinę sutartį,
 - dirbantiems mokamos išmokos už pasiūlymus dėl patobulinimų ir patento mokesčius,
 - direktorių ir darbuotojų atlyginimai,
 - šeimos pašalpos, kurias darbdavys moka pagal kolektyvinę darbo sutartį,
- komisiniai atlyginimai,
- premijinių akcijų, nemokamai išdalytų darbuotojams, vertė,
- darbdavių išmokos darbuotojams pagal taupymo ir kitas programas,
- mokesčiai, įmokos ir kitos darbuotojų mokėtinos ir darbdavių išskaitomos sumos,
- bet koks mokėjimas natūra.

Nepriskiriami tokie straipsniai:

- įstatymu numatytos darbdavio mokamos socialinio draudimo įmokos,
- darbdavio mokamos kolektyvinėje ir darbo sutartyje numatytos ir savanoriškos socialinės įmokos,
- priskirtinos socialinės įmokos (darbdavio tiesiogiai mokamos socialinės pašalpos),
- darbuotojams mokamos išmokos už įrankių, įrangos arba specialių jų darbui būtinų drabužių pirkimą arba ta jų darbo užmokesčio dalis, kurią pagal darbo sutartį darbuotojai turi išleisti tokiems pirkimams.
- darbdavio mokami mokesčiai nuo viso išmokamo darbo užmokesčio,
- išmokos darbuotojams už kelionės, važiavimo į kitoje vietoje esančią darbo vietą, perkėlimo į kitą vietą, viešbučių ir pramogų išlaidas, mokesčius už telefoną ir t. t., kuriuos darbuotojai patiria atlikdami savo pareigas,
- išlaidos profesiniam mokymui (mokymo sąnaudoms), neįskaitant praktikantų darbo užmokesčio,
- darbo užmokestis, kurį darbdavys toliau moka ligos, gamybinės traumos, motinystės arba trumpalaikio darbo atvejais,
- kitos su darbo sąnaudomis susijusios išlaidos, kurias patiria darbdavys:
 - įdarbinimo išlaidos,
 - socialinės išlaidos, pavyzdžiui, darbuotojų einamųjų išlaidų transportui į darbą ir iš darbo atlyginimas, neatsižvelgiant į tai, ar tai yra įmonės nuosava transporto priemonė ar įmonės vardu teikiamas trečiųjų šalių transportas, mokėjimai profesinių sąjungų fondams,
- akcijų pasirinkimo sandoriai ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Akcijų pasirinkimo sandoriai neįtraukti daugiausia dėl praktinių priežasčių, susijusių su suderinto apibrėžimo ir duomenų rinkimo sunkumais, nors dažnai jie yra laikomi su bendrais įmonės darbo rezultatais susijusiu atlygiu už darbą.

Vertinant mokėjimus natūra, taikoma tokia taisyklė: mokėjimai prekėmis, kurias pagamina darbdavys, turėtų būti vertinami gamintojo kainomis; mokėjimai prekėmis, kurias darbdavys perka, turėtų būti vertinami rinkos kainomis.

Rodiklis: 310 Produkcijos kainos

Parduotos produkcijos kainų indekso paskirtis – įvertinti ekonominės veiklos sandorių kainų mėnesinę raidą.

Produkcijos, parduotos vidaus rinkoje, kainų indeksu vertinama visų prekių ir su šia veikla susijusių paslaugų, parduotų vidaus rinkoje, vidutinė kainų kaita. Produkcijos, parduotos užsienio rinkoje, kainų indeksas rodo visų prekių ir susijusių paslaugų, parduotų už vidaus rinkos ribų, vidutinę kainų, konvertuotų į šalies valiutą, kaitą. Abu sujungti indeksai rodo visų prekių ir susijusių paslaugų vidutinę kainų kaitą.

Svarbu, kad būtų atsižvelgiama į visas kainą lemiančias produktų charakteristikas, įskaitant parduotų vienetų kiekį, suteiktą transportą, nuolaidas, aptarnavimo sąlygas, garantijos sąlygas ir paskirties vietą. Specifikacija turi būti tokia, kad kituose ataskaitiniuose laikotarpiuose stebimas vienetas galėtų tiksliai identifikuoti produktą ir pateikti atitinkamą vieneto kainą.

Apibrėžiant kainas, taikomos tokios taisyklės:

- atitinkama kaina yra bazinė kaina, į kurią neįtraukiami PVM ir kiti panašūs tiesiogiai su apyvarta susiję išskaitytini mokesčiai, taip pat visi stebimo vieneto sumokėti prekių ir paslaugų, kurioms išrašytos sąskaitos, muitai ir mokesčiai, tačiau pridedamos produktų subsidijos, jei gamintojas tokias gavo,
- jei įtraukiamos transporto išlaidos, tai turėtų būti nurodyta produkto specifikacijoje,
- norint parodyti tikrą kainos kitimo raidą, ji turi būti faktinė sandorio, o ne kainoraštyje nurodyta, kaina,
- nustatant produkcijos kainų indeksą turėtų būti atsižvelgiama į produktų kokybės pokyčius,
- t laikotarpiu nurodoma kaina turėtų būti susijusi su t laikotarpiu padarytais užsakymais (užsakymo momentas), o ne su tuo momentu, kai prekės palieka gamyklos vartus,
- produkcijos, parduotos užsienio rinkoje, kainos turėtų būti skaičiuojamos prie valstybės sienos FOB kainomis (su pristatymu ant laivo denio).

Indeksas iš esmės turėtų atspindėti vidutinę kainą per ataskaitinį laikotarpį. Praktiškai surinkta informacija gali būti susijusi su konkrečia diena ataskaitinio laikotarpio viduryje, kuri turėtų būti nustatyta taip, kad reprezentuotų ataskaitinio laikotarpio skaičių. Svarbu, kad produktų, kurie daro didelę įtaką nacionalinei ekonomikai ir kurių, kaip žinoma, kainų kaita bent jau kartais yra labai nepastovi, indeksas iš tikrųjų rodytų vidutinę kainą.

Statyba

Parduotos statybos produkcijos kainų indeksai gali būti naudojami kaip apytikriai statybos sąnaudų rodikliai. Jais vertinama tik gyvenamųjų pastatų, išskyrus bendrųjų gyvenamuosius namus, negyvenamųjų pastatų, žemės kainų bei projektavimo ir kitų mokesčių raidą. Jie parodo kliento statybos bendrovei sumokėtas kainas. Taigi, jie parodo ne tik statybos sąnaudų veiksmų kitimą, bet taip pat našumo ir pelno dydžio pokyčius. Be to, išlieka laiko skirtumas tarp produkcijos kainos ir atitinkamų gamybos sąnaudų.

Paslaugos

Tas pats apibrėžimas taikomas suteiktų paslaugų kainoms, tačiau su šiomis išimtimis:

- Suteiktų paslaugų kainos rodo klientams (įmonėms arba asmenims, atstovaujantiems įmones) suteiktų paslaugų kainų kaitą.
- Ataskaitinis laikotarpis yra ketvirtis.
- Stebimos užsienio ir vidaus rinkoje suteiktos paslaugos.
- Atitinkamas kainos matas – sandorio kaina, atspindinti gamintojo gautas pajamas už klientui parduotus konkrečius produktus. Nustatant kainą turėtų būti atsižvelgiama į klientams taikomas nuolaidas ir grąžinamas sumas, priemokas ir t. t. Kadangi kaina atspindi gamintojo gautas pajamas, į kainas neįtraukiami produktų mokesčiai, tačiau jei gamintojas gavo produktų subsidijas, jos turėtų būti pridedamos.

Kaina turėtų būti įrašoma paslaugų suteikimo dieną. Jei teikiamos paslaugos truko kelis laikotarpius, turi būti padaryti atitinkami taisymai.

Rodiklis: 311 Produkcijos, parduotos vidaus rinkoje, kainos

Rodiklis: 312 Produkcijos, parduotos užsienio rinkoje, kainos

310 rodiklio (parduotos produkcijos kainos) indeksų paskirtis ir charakteristikos taip pat taikomi ir atskirai skaičiuojamiems produkcijos, parduotos vidaus ir užsienio rinkose, kainų indeksams.

Vidaus ir užsienio rinkos kainų indeksai reikalauja sudaryti, atsižvelgiant į produkto paskirties vietą, atskirus parduotos produkcijos kainų indeksus. Paskirties vieta nustatoma pagal produktą užsakiusios arba pirkusios trečiosios šalies buvimo vietą. Vidaus rinka apibrėžiama kaip toje pačioje nacionalinėje teritorijoje kaip ir stebimas vienetas esančios trečiosios šalys. Produkcijos, parduotos užsienio rinkoje, kainos toliau skaidomos į produktų, išsiųstų į euro zonai priklausiančias šalis, produkcijos kainas (312z) ir likusias produkcijos kainas (312x).

Rodiklis: 313 Vieneto vertės indeksas

Užsienio rinkoje parduotos produkcijos kainoms ir importo kainoms kaip apytikris rodiklis gali būti naudojamas vieneto vertės indeksas, jei kokybė nepablogėjo, palyginti su konkrečios kainos informacija.

Šiam indeksui vieneto vertės skaičiuojamos produkto pardavimo vertę padalijus iš parduoto kiekio, remiantis užsienio prekybos duomenimis. Ši vieneto vertė laikoma vidutine produkto kaina, ir indeksas skaičiuojamas tokiu pat būdu, kaip ir įprastiniai parduotos produkcijos kainų indeksai.

Rodiklis: 340 Importo kainos

Importo kainos rodiklių paskirtis — įvertinti importuotų prekių, kurias vidaus rezidentai pirkė iš užsienio, sandorių kainų mėnesinę kaitą. Visos susijusios paslaugos iš pradžių nėra įtraukiamos. Kainų indeksai turėtų rodyti palyginamų vienetų kainų kitimą laikui bėgant.

Svarbu, kad būtų atsižvelgiama į visas kainą lemiančias produktų charakteristikas, įskaitant parduotų vienetų kiekį, suteiktą transportą, nuolaidas, aptarnavimo sąlygas, garantijos sąlygas, kilmę ir paskirties vietą. Specifikacija turi būti tokia, kad kituose atskaitiniuose laikotarpiuose stebimas vienetas galėtų tiksliai identifikuoti produktą ir pateikti atitinkamą vieneto kainą.

Užsienio rinka apibrėžiama kaip trečiosios šalys, esančios kitoje nei stebimas vienetas nacionalinėje teritorijoje. Vidaus rinka apibrėžiama kaip toje pačioje nacionalinėje teritorijoje kaip ir stebimas vienetas esančios trečiosios šalys.

Apibrėžiant kainas, taikomos tokios taisyklės:

- neįtraukiamas namų ūkio, administracinių vienetų ir ne pelno institucijų importas,
- Pagrindinius prekybos režimus ir statistinę procedūrą sudaro speciali prekybos sistema ir įprastas importas, taip pat laikinojo įvežimo perdirbti importas. Importas remontui neįskaitomas,
- Produktams priklauso tik CPA C, D ir E produktai. Susijusios paslaugos neįskaitomos.

Apibrėžiant kainas, taikomos tokios taisyklės:

- atitinkama kaina yra C.I.F. (sąnaudos, draudimas, frachtas) kaina prie sienos, be visų stebimo vieneto prekių ir paslaugų muitų ir mokesčių,
- reikėtų atsižvelgti į bendrovės viduje perkeliamus asmenis, kadangi tokie perkėlimai vyksta dėl kainų, kurios yra grįstos rinka arba rinka daro joms įtaką arba jeigu rinkos kainos nėra reikšmingos,
- norint parodyti tikrą kainos kitimo raidą, ji turi būti faktinė sandorio, o ne kainoraštyje nurodyta kaina, todėl iš kainos turėtų būti atimamos nuolaidos,
- norint parodyti gryną kainos kitimą, sudarant kainų indeksą reikėtų atsižvelgti ir koreguoti produktų kokybės pakitimus,
- taip pat nuosekliai reikėtų atsižvelgti ir į kitas produktų kainą lemiančias charakteristikas,
- importas įtraukiamas į sąskaitą, kai perduodama prekių nuosavybė (t. y. kai šalys sandorį įtraukia į savo buhalteriją arba apskaitą),
- Bendrijai nepriklausančioje valstybėje įsisteigusio asmens laivų ir lėktuvų arba panašių produktų nuosavybės perdavimas asmeniui, įsisteigiam konkrečioje valstybėje narėje, yra priskiriamas importui.

Indeksas iš esmės turėtų atspindėti vidutinę kainą per ataskaitinį laikotarpį. Praktiškai surinkta informacija gali būti susijusi su konkrečia diena ataskaitinio laikotarpio viduryje, kuri turėtų būti nustatyta taip, kad reprezentuotų ataskaitinio laikotarpio skaičių. Svarbu, kad produktų, kurie daro didelę įtaką nacionalinei ekonomikai ir kurių, kaip žinoma, kainų kaita bent jau kartais yra nepastovi, indeksas iš tikrųjų rodytų vidutines kainas.

Importo kainų indeksus reikia skaičiuoti atskirai pagal produktų išsiuntimo šalį. Išsiuntimo šalis atitinkamai nustatoma pagal muitinės procedūrą. Importo kainos skirstomos į importą iš euro zonai priklausančių šalių (340z) ir į importą iš kitų šalių (340x).

Rodiklis: 320 Statybos sąnaudos

Statybos sąnaudų indekso paskirtis – parodyti rangovo sąnaudų, reikalingų statybos darbams atlikti, raidą.

Sudėtinis sąnaudų indeksas (medžiagų sąnaudų ir darbo sąnaudų) rodo gamybos veiksmų statyboje kainų kaitą.

Statybos sąnaudų indeksas skaičiuojamas taip:

$$I = \sum_{i=1}^n (w_i^M \times M_i + w_i^L \times L_i + \dots)$$

kai I – statybos indeksas, M_i – medžiagų sąnaudų indeksas, L_i – darbo sąnaudų indeksas, w_i^M – medžiagų svoris, w_i^L – darbo sąnaudų svoris.

Mašinų ir įrengimų, transporto, energijos ir kitos sąnaudos taip pat yra sudedamosios statybos sąnaudų dalys. Architektų atlyginimas nepriskiriamas prie statybos sąnaudų.

Rodiklis: 321 Medžiagų sąnaudos

Medžiagų sąnaudų indeksas paprastai skaičiuojamas naudojant medžiagų kainą. Medžiagų kainos turėtų būti faktinės, o ne nurodytos kainoraštyje. Kainos turėtų būti grindžiamos atrinktais produktais ir tiekėjais. Kainos vertinamos neįskaitant PVM.

Rodiklis: 322 Darbo sąnaudos

Darbo sąnaudų indeksas turėtų apimti visų dirbančiųjų darbo užmokestį bei socialinio draudimo mokesčius. Socialinio draudimo mokesčiai apima: i) įstatymais nustatytas darbdavio mokamas socialinio draudimo įmokas; ii) kolektyvinėje sutartyje, darbo sutartyje numatytas ir savanoriškas socialinio draudimo įmokas, kurias moka darbdavys; ir iii) sąlygines socialinio draudimo įmokas (tiesiogiai darbdavio mokamos socialinės pašalpos).

Rodiklis: 411 Statybos leidimai. būstų skaičius

Būsto statybos leidimų skaičiaus indekso paskirtis – parodyti būsimą statybos darbų pagal vienetų skaičių raidą.

Statybos leidimas – tai leidimas pradėti vykdyti statybos projektą. Šis leidimas yra valstybės valdžios institucijų suteikiamų projektavimo ir statybos leidimų prieš pradėdant darbus paskutinis etapas.

Pagal šiuos leidimus nustatomas indeksas turėtų gerai parodyti artimiausioje ateityje statybose numatomą statybos darbų dydį, nors gali būti ir kitaip, jei nesinaudojama didele leidimų dalimi arba, kai tarp leidimų išdavimo ir statybos pradžios yra didelis laiko tarpas.

Leidimų skaičiaus indeksai yra nustatomi vieno būsto gyvenamiesiems pastatams ir gyvenamiesiems pastatams su dviem ar daugiau būstų. Būstas – tai kambarys arba apartamentai bei jų priedai ilgalaikiam naudojimui skirtame pastate arba struktūriškai atskirtoje jo dalyje, kuri pagal tai, kaip yra pastatyta, perstatyta, rekonstruota ir panašiai, yra skirta privačiai gyventi. Būstas turi turėti atskirą išėjimą į gatvę (tiesiogiai arba per sodą, arba sklypą) arba į pastato bendros paskirties patalpas (laiptinę, koridorių, galeriją ir t. t.). Atskirti gyvenamieji kambariai, kurie aiškiai turi būti naudojami kaip būsto dalis, turėtų būti skaičiuojami kaip šio būsto dalis. Todėl būstą gali sudaryti tame pačiame atitvėrime esantys atskiri pastatai, jei jie skirti gyventi tam pačiam namų ūkio subjektui.

Rodiklis: 412 Statybos leidimai. naudingasis plotas kvadratiniais metrais arba alternatyvus dydžio matas

Naudingojo ploto statybos leidimo indekso paskirtis – parodyti statybos darbų pagal dydį ateities raidą.

Statybos leidimas – tai leidimas pradėti vykdyti statybos projektą. Šis leidimas yra valstybinės valdžios institucijų suteikiamų projektavimo ir statybos leidimų prieš pradėdant atitinkamus statybos darbus paskutinis etapas.

Pagal šiuos leidimus nustatomas indeksas turėtų gerai parodyti artimiausioje ateityje statybose numatomą statybos darbų dydį, nors gali būti ir kitaip, jei nesinaudojama didele leidimų dalimi arba, kai tarp leidimų išdavimo ir statybos pradžios yra didelis laiko tarpas.

Šis indeksas nustatomas pagal pastatų, kuriems suteikti leidimai, naudingo ploto kvadratinį metrų skaičių. Naudingasis pastato plotas ⁽¹⁾ matuojamas tarp jo išorinių sienų, išskyrus:

- konstrukcinius plotus (pvz., skiriamųjų komponentų plotas, atramos, kolonos, stulpai, šachtos, kaminai),
- funkcinį pagalbinio naudojimo plotą (pvz., plotas, kuriame yra šildymo ir oro kondicionavimo įrenginiai, arba energijos generatoriai),
- praeigas (pvz., laiptų ermių, liftų, eskalatorių plotas).

Bendro naudingo gyvenamojo pastato ploto dalis apima virtuvių, svetainių, miegamųjų ir pagalbinių patalpų, rūšių ir bendrųjų patalpų plotą, kuriuo naudojasi gyvenamųjų patalpų savininkai.

Gali būti naudojami kiti matai, jei valstybės narės naudoja juos nedviprasmiškai ir atsižvelgia į tai, kas nurodyta Reglamente (EB) Nr. 1165/98 B priedo c dalies 1 punkte.

Reglamente (EB) Nr. 1165/98 daroma nuoroda į Statinių pagal tipą klasifikatorių, kai prašoma duomenų dėl įvairioms pastatų kategorijoms išduodamų statybos leidimų. Reglamente (EB) Nr. 1165/98 minimai kategorijai „kiti pastatai“ priskirtos tokios Statinių pagal tipą klasifikatoriaus kategorijos:

- viešbučiai ir panašūs pastatai,
- didmeninės ir mažmeninės prekybos pastatai,
- transporto ir ryšių pastatai,
- pramoniniai pastatai ir sandėliai,
- viešųjų pramoginių renginių, švietimo, ligoninių ir slaugos įstaigų pastatai,
- kiti negyvenamieji pastatai.

Rodiklis: 330 Pardavimų defliatorius

Pardavimų defliatoriaus paskirtis – patikslinti apyvartą dėl kainų pokyčio poveikio.

Mažmeninės prekybos pardavimų defliatorius yra ne suteiktos paslaugos, o parduotų prekių defliatorius.

Veiklos rūšies defliatoriui apskaičiuoti taikomos kainos apskaičiuojamos kaip šios veiklos rūšies atitinkamų prekių kainų indeksų svertinis vidurkis. Svarbu, kad būtų atsižvelgiama į visas produktų kainą nulemiančias charakteristikas, įskaitant parduotų vienetų kiekį, suteiktą transportą, grąžinamas sumas, garantijos sąlygas ir paskirtį.

Specifikacija turi būti tokia, kad kitais ataskaitiniais laikotarpiais stebimas vienetas galėtų taip pat identifikuoti prekę ir nustatyti atitinkamą vieneto kainą.

Norint parodyti tikrąją kainos kitimo raidą, ji turi būti faktinė sandorio, o ne kainoraštyje nurodyta, kaina.

Apie kainas surinkta informacija iš esmės turėtų atspindėti vidutinę kainą per ataskaitinį laikotarpį. Praktiškai surinkta informacija gali būti susijusi su konkrečia diena ataskaitinio laikotarpio viduryje, kuri turėtų būti nustatyta taip, kad reprezentuotų ataskaitinio laikotarpio skaičių.

Ekonominės teritorijos apibrėžimas

Ekonominę teritoriją sudaro tokie objektai:

- nacionalinės valdžios administruojama geografinė teritorija, kurioje laisvai juda asmenys, prekės, paslaugos ir kapitalas,

⁽¹⁾ Naudingo ploto apibrėžimas yra suderintas su Statybos rūšių klasifikacija, kuri yra susijusi su Statistiniais standartais ir tyrimais Nr. 40, Jungtinės Tautos, Niujorkas, 1987, ir Statistiniais standartais ir tyrimais Nr. 43, Jungtinės Tautos, Niujorkas, 1994.

- bet kokios laisvos zonos, įskaitant muitinės sandėlius ir muitinės prižiūrimas gamyklas,
- nacionalinė oro erdvė, teritoriniai vandenys ir tarptautiniuose vandenyse esantis kontinentinis šelfas, į kuriuos šaliai priklauso išimtinės teisės,
- teritoriniai anklavai, t. y. geografinės teritorijos užsienyje, kuriomis pagal tarptautines arba valstybių sutartis naudojasi šalies valdžios agentūros (ambasados, konsulatai, karinės bazės, mokslinės bazės, t. t.),
- už valstybės kontinentinio šelfo ribų esančiuose tarptautiniuose vandenyse, kuriuose dirba anksčiau apibrėžtoje teritorijoje gyvenantys vienetai, aptinkami naftos, gamtinių dujų ir kiti telkiniai.

Prie ekonominės teritorijos nepriskirtini tokie objektai:

- už teritorijos ribų esantys anklavai (t. y. valstybės geografinės teritorijos dalys, kuriomis pagal tarptautines arba valstybių sutartis naudojasi kitų valstybių šalies valdžios agentūros, Europos Sąjungos institucijos arba tarptautinės organizacijos).

Šis apibrėžimas atitinka Europos sąskaitų sistemos (ESA) 1995 2.05–2.06 dalis.

Trumpojo laikotarpio statistikoje vidaus ir užsienio rinkos atskiriamos pagal valstybių narių teritoriją. Ateityje šis apibrėžimas gali būti taisomas siekiant, visų pirma nepažeidžiant kitų susijusių reglamentų, atsižvelgti į Europos ir (arba) pinigų integraciją.

II PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 1165/98 pakeitimai

Reglamento (EB) Nr. 1165/98 B priedas iš dalies keičiamas taip:

Rodiklių sąrašas

c punktas (Rodiklių sąrašas) keičiamas taip:

1. 1 dalyje išbraukiami šie kintamieji: 130 Gauti nauji užsakymai, 135 Nauji užsakymai pastatų statybai, 136 Nauji užsakymai inžinerinių statinių statybai.
2. 2 ir 4 dalys išbraukiamos.

Ataskaitinis laikotarpis

e punkto (Ataskaitinis laikotarpis) antroji dalis keičiama taip:

„Toms valstybėms narėms, kurių konkrečių bazinių metų pridėtinė vertė NACE F dalyje sudaro mažiau nei 2 % visos Europos bendrijos pridėtinės vertės, turi pateikti tik ketvirtinio ataskaitinio laikotarpio 110, 115 ir 116 rodiklius.“

Detalumo lygis

f punkto (Detalumo lygis) keičiamas taip:

1. 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Rodikliai Nr. 110, 210, 220 ir 230 turi būti perduodami bent jau NACE 1 red. dviženkliai lygiu“.

2. 2 dalis išbraukiama.

Duomenų perdavimo galutinis terminas

g punkte (Duomenų perdavimo galutiniai terminai) 1 dalies rodikliai 130, 135 ir 136 bei jų galutiniai terminai išbraukiami.
